

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2166/2005**z dnia 20 grudnia 2005 r.****ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morskich nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

liczebność omawianych zasobów mieści się w bezpiecznych granicach biologicznych.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najnowsze informacje naukowe pochodzące od Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) wskazują na to, że zasoby morskich nowozelandzkiego i homarca w strefach ICES VIIIc oraz IXa zostały dotknięte śmiertelnością połowową w takim stopniu, że liczebność dorosłych osobników w morzu spadła do poziomu, w którym zasoby mogą nie być w stanie odnowić się przez rozmnażanie i w związku z tym grozi im wyczerpanie.
- (2) Powinny zostać przedsięwzięte środki w celu ustanowienia wieloletnich planów odnowy tych zasobów, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾.
- (3) Celem powyższych planów powinna być odbudowa tych zasobów do bezpiecznych granic biologicznych w ciągu dziesięciu lat.
- (4) Cel będzie można uznać za osiągnięty, jeśli w świetle najnowszych informacji dostarczonych przez ICES, ocena sporządzona przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) wykaże, że

- (5) Aby cel ten został osiągnięty, poziom śmiertelności połowowej ryb powinien być kontrolowany, tak by istniało duże prawdopodobieństwo, że jej wskaźniki będą się zmniejszać z roku na rok.
- (6) Kontrolę wskaźników śmiertelności połowowej ryb można osiągnąć poprzez opracowanie odpowiedniej metody ustalania poziomu ogólnego dopuszczalnego połowu (TAC) dla omawianych zasobów oraz opracowanie systemu obejmującego obszary zamknięte i ograniczenia kilowatodni, na mocy którego nakład połowowy dla tych zasobów będzie ograniczony do poziomu uniemożliwiającego przekroczenie TAC.
- (7) Po odnowieniu zasobów Rada powinna podjąć decyzję w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dalszych środków, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.
- (8) Poza środkami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ powinny zostać włączone dodatkowe środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (9) Odnowienie zasobów homarca wymaga ochrony niektórych obszarów rozmnażania tego gatunku przed połowami. W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 850/98 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14 kwietnia 2005 r. (Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1568/2005 (Dz.U. L 252 z 28.9.2005, str. 2).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I CEL

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan odnowy następujących zasobów (zwanym dalej „omawianymi zasobami”):

- a) zasobów morskich nowozelandzkiego występującego w strefach VIIIc i IXa, wyznaczonych przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES);
- b) zasobów homarca występującego w strefie ICES VIIIc;
- c) zasobów homarca występującego w strefie ICES IXa.

Artykuł 2

Cel planu odnowy

Plan odnowy ma na celu odbudowę omawianych zasobów do bezpiecznych granic biologicznych zgodnie z informacjami dostarczonymi przez ICES. Obejmuje on:

- a) w odniesieniu do zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), osiągnięcie biomasy tarła w wysokości 35 000 ton przez okres dwóch kolejnych lat, zgodnie z dostępnymi raportami naukowymi, lub zwiększenie liczebności dorosłych osobników w ciągu dziesięciu lat, tak aby osiągnąć wartości równe lub wyższe niż 35 000 ton. Liczba ta jest korygowana w świetle nowych danych naukowych otrzymanych od Komitetu STECF;
- b) w odniesieniu do zasobów, o których mowa w art. 1 lit. b) i c), odbudowa zasobów do bezpiecznych granic biologicznych w ciągu dziesięciu lat.

Artykuł 3

Ocena środków odnowy zasobów

1. Komisja, na podstawie informacji otrzymywanych od ICES oraz STECF, ocenia w drugim oraz w każdym następnym roku obowiązywania niniejszego rozporządzenia wpływ środków odnowy na omawiane zasoby oraz na połowy tych zasobów.
2. Jeśli na podstawie corocznej oceny Komisja stwierdzi, że w stosunku do któregośkolwiek z omawianych zasobów osiągnięto cel określony w art. 2, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje na wniosek Komisji o zastąpieniu przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu planu odnowy dla takich zasobów, planem zarządzania, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.
3. Jeśli na podstawie rocznej oceny Komisja stwierdzi, że żaden z omawianych zasobów nie wykazuje właściwych

znak odnowy, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, decyduje na wniosek Komisji o dodatkowych lub alternatywnych środkach, które należy podjąć, by zapewnić odnowę omawianych zasobów.

ROZDZIAŁ II

OGÓLNY DOPUSZCZALNY POŁÓW

Artykuł 4

Ustalanie TAC

1. Co roku, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, Rada decyduje o TAC dla omawianych zasobów na następny rok.
2. Dla zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), TAC jest ustalany zgodnie z art. 5.
3. Dla zasobów, o których mowa w art. 1 lit. b) i c), TAC jest ustalany zgodnie z art. 6.

Artykuł 5

Procedura ustalania TAC dla zasobów morskich nowozelandzkiego

1. W przypadku oszacowania przez STECF na podstawie najnowszego raportu ICES wskaźnika śmiertelności połowowej zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), na ponad 0,3 rocznie, TAC dla tych zasobów nie może przekraczać poziomu połowów, który – zgodnie z oceną naukową dokonaną przez STECF na podstawie najnowszego raportu ICES – spowoduje zmniejszenie wskaźnika śmiertelności połowowej o 10 % w roku obowiązywania takiego poziomu TAC w porównaniu ze wskaźnikiem śmiertelności połowowej oszacowanym dla poprzedniego roku.
2. W przypadku oszacowania przez STECF na podstawie najnowszego raportu ICES wskaźnika śmiertelności połowowej zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), na 0,3 rocznie lub poniżej tej wartości, TAC dla tych zasobów jest ustalany na poziomie połowów, który – zgodnie z oceną naukową dokonaną przez STECF na podstawie najnowszego raportu ICES – będzie skutkował wskaźnikiem śmiertelności połowowej równym 0,27 rocznie w roku zastosowania takiego poziomu TAC.
3. Jeśli STECF, na podstawie najnowszego raportu ICES, jest w stanie obliczyć poziom połowów odpowiadający wskaźnikowi śmiertelności określonym w ust. 1 i 2 tylko dla części stref ICES VIIIc i IXa, TAC zostaje ustalony na poziomie zgodnym zarówno z:
 - a) poziomem połowów odpowiadającym określonym wskaźnikowi śmiertelności w obszarze objętym informacjami naukowymi; oraz

- b) utrzymaniem stałego stosunku połowów między obszarem objętym informacjami naukowymi a całością stref VIIIc i IXa. Stosunek ten oblicza się na podstawie połowów w okresie trzech lat poprzedzających rok, w którym podejmowana jest decyzja.

Stosuje się metodę obliczeniową określoną w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Procedura ustalania TAC dla zasobów homarców

Na podstawie najnowszej oceny naukowej przeprowadzonej przez STECF, TAC dla zasobów, o których mowa w art. 1 lit. b) i c), ustala się na poziomie, który spowoduje taką samą względną zmianę wskaźnika śmiertelności połowowej tego gatunku, jak zmiana wskaźnika śmiertelności połowowej osiągnięta na podstawie art. 5 w odniesieniu do zasobów, o których mowa w art. 1 lit a).

Artykuł 7

Ograniczenia zmienności TAC

Od pierwszego roku obowiązywania niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące zasady:

- a) jeżeli z zastosowania art. 5 lub 6 wynika wzrost wysokości TAC w stosunku do poprzedniego roku o ponad 15 %, Rada przyjmuje TAC w wysokości nieprzekraczającej o więcej niż 15 % TAC z poprzedniego roku;
- b) jeżeli z zastosowania art. 5 lub 6 wynika obniżenie wysokości TAC w stosunku do poprzedniego roku o ponad 15 %, Rada przyjmuje TAC w wysokości, która nie jest niższa o więcej niż 15 % od TAC z poprzedniego roku.

ROZDZIAŁ III

OGRANICZENIE NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 8

Ograniczenie nakładów

1. Wielkości TAC, o których mowa w rozdziale II, uzupełniane są systemem ograniczenia nakładów połowowych na podstawie obszarów geograficznych i kategorii narzędzi połowowych, a także związanymi z nimi warunkami wykorzystywania takich wielkości dopuszczalnych połowów określonych w załączniku IVb do rozporządzenia Rady nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach gdzie wymagane są ograniczenia połowowe⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 14.1.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1936/2005 (Dz.U. L 311 z 26.11.2005, str. 1).

2. Co roku, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, Rada podejmuje decyzję w sprawie korekty maksymalnej liczby dni połowowych dostępnych dla statków podlegających systemowi ograniczenia nakładów połowowych, o którym mowa w ust. 1. Korekta ta jest proporcjonalna do rocznej korekty śmiertelności połowowej, która jest oszacowana przez ICES i STECF jako zgodna ze wskaźnikami śmiertelności połowowej ustalonymi zgodnie z metodą określoną w art. 5.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, każde zainteresowane Państwo Członkowskie może zastosować inną metodę zarządzania nakładami w części obszaru IXa leżącej na wschód od długości geograficznej 7°23'48" W, mierząc zgodnie z układem WGS84. Metoda taka ustala poziom odniesienia nakładu połowowego równy nakładowi połowowemu w 2005 r. Na rok 2006 i kolejne lata nakład połowowy jest korygowany o wielkość, o której decyduje Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji. Korekta ta jest proponowana po przeanalizowaniu najnowszych informacji od STECF w świetle najnowszego raportu ICES. W przypadku braku decyzji Rady zainteresowane Państwa Członkowskie zapewniają, że nakład połowowy nie przekroczy poziomu odniesienia.

4. Komisja może wymagać od każdego Państwa Członkowskiego, korzystającego z odstępstwa przewidzianego w ust. 3, dostarczenia sprawozdania na temat stosowania wszelkich innych metod zarządzania nakładami. Komisja przekazuje takie sprawozdanie wszystkim pozostałym Państwom Członkowskim.

5. Do celów ust. 3 nakład połowowy mierzony jest jako suma, w każdym roku kalendarzowym, iloczynu mierzonej w kW zainstalowanej mocy silnika wszystkich odpowiednich statków i ich liczby dni połowowych na danym obszarze.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, KONTROLA I NADZÓR

Artykuł 9

Margines tolerancji

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez Państwa Członkowskie⁽²⁾, dozwolony margines tolerancji przy szacowaniu ilości omawianych zasobów, w kilogramach zatrzymanych na pokładzie, wynosi 8 % wartości wpisanej do dziennika połowowego. W przypadku gdy przepisy wspólnotowe nie określają współczynnika konwersji, zastosowanie ma współczynnik konwersji przyjęty przez Państwo Członkowskie, którego banderę podnosi dany statek.

⁽²⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadkach gdy ilość omawianych zasobów na pokładzie nie przekracza 50 kg.

Artykuł 10

Ważenie wyładunku

Właściwe organy Państwa Członkowskiego gwarantują, że każda ilość zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), przekraczająca 300 kg lub 150 kg zasobów, o których mowa w art. 1 lit. b) i/lub c), złowiona w którymkolwiek z obszarów, o których mowa w art. 1, jest przed sprzedażą ważona na wadze aukcyjnej.

Artykuł 11

Upřednie powiadomianie

Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który przebywał na obszarach, o których mowa w art. 1, i który zamierza przeladować jakąkolwiek ilość omawianych zasobów zatrzymanych na pokładzie lub wyładować jakąkolwiek ilość omawianych zasobów w porcie lub w miejscu wyładunku w państwie trzecim, przekazuje właściwym organom Państwa Członkowskiego, którego banderę podnosi statek, przynajmniej na 24 godziny przed przeladunkiem lub wyładunkiem w państwie trzecim, następujące informacje:

- nazwę portu lub miejsca wyładunku,
- przewidywany czas przybycia do portu lub miejsca wyładunku,
- ilość w kilogramach żywej wagi wszystkich gatunków, których ilość zatrzymana na pokładzie przekracza 50 kg.

Takie powiadomienie może również zostać dokonane przez przedstawiciela kapitana statku rybackiego.

Artykuł 12

Oddzielne sztautowanie morszczuka nowozelandzkiego i homarca

1. Jeśli na pokładzie statku sztautowane są przekraczające 50 kg ilości zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), zabrania się zatrzymywania na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego w kontenerze jakichkolwiek ilości zasobów, o których mowa w art. 1, wymieszanych z innymi gatunkami organizmów morskich.

2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich udzielają kontrolerom Państw Członkowskich pomocy umożliwiającej porównanie ilości zadeklarowanej w dzienniku połowowym i wielkości połowów dotyczących omawianych zasobów przechowywanych na pokładzie.

Artykuł 13

Transport morszczuka nowozelandzkiego i homarca

1. Właściwe organy Państwa Członkowskiego mogą wymagać zważenia, przed transportem z portu pierwszego wyładunku do innego miejsca, każdej ilości zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), przekraczającej 300 kg lub 150 kg zasobów, o których mowa w art. 1 lit. b) lub c), złowionych w którymkolwiek z obszarów geograficznych, o których mowa w art. 1, i wyładowanych po raz pierwszy w tym Państwie Członkowskim.

2. W drodze odstępstwa od art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, ilościom zasobów, o których mowa w art. 1 lit. a), przekraczającym 300 kg, które są transportowane do miejsca innego niż miejsce wyładunku lub przywozu, towarzyszy kopia jednej z deklaracji przewidzianych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 dotycząca transportowanych ilości tych gatunków. Nie stosuje się zwolnienia przewidzianego w art. 13 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 14

Szczególny program monitorowania

W drodze odstępstwa od art. 34c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, szczególny program monitorowania omawianych zasobów może trwać dłużej niż dwa lata od daty jego wejścia w życie.

ROZDZIAŁ V

ZMIANY W ROZPORZĄDZENIU (WE) NR 850/98

Artykuł 15

Ograniczenia połowów homarca

W rozporządzeniu (WE) nr 850/98 dodaje się artykuł w następującym brzmieniu:

„Artykuł 29b

Ograniczenia w połowie homarca

1. W okresach określonych poniżej zabronione są połowy z użyciem:

- i) włoków dennych lub podobnych sieci ciągnionych mających kontakt z dnem morza; oraz
- ii) wężyczy w obszarach geograficznych ograniczonych loksodromami łączącymi następujące pozycje mierzone zgodnie z układem WGS84:

a) od 1 czerwca do 31 sierpnia:

szerokość geograficzna 42°23' N, długość geograficzna 08°57' W

szerokość geograficzna 42°00' N, długość geograficzna 08°57' W

szerokość geograficzna 42°00' N, długość geograficzna 09°14' W

szerokość geograficzna 42°04' N, długość geograficzna 09°14' W

szerokość geograficzna 42°09' N, długość geograficzna 09°09' W

szerokość geograficzna 42°12' N, długość geograficzna 09°09' W

szerokość geograficzna 42°23' N, długość geograficzna 09°15' W

szerokość geograficzna 42°23' N, długość geograficzna 08°57' W

b) od 1 maja do 31 sierpnia:

szerokość geograficzna 37°45' N, długość geograficzna 009°00' W

szerokość geograficzna 38°10' N, długość geograficzna 009°00' W

szerokość geograficzna 38°10' N, długość geograficzna 009°15' W

szerokość geograficzna 37°45' N, długość geograficzna 009°20' W.

2. W drodze odstępstwa od zakazu ustanowionego w ust. 1, połowy z użyciem włoków dennych lub podobnych sieci ciągnionych mających kontakt z dnem morza na obszarach geograficznych i w okresie określonym w ust. 1 lit. b) są dozwolone, pod warunkiem że przyłów homarca nie przekracza 2 % całkowitej wagi połowu.

3. W drodze odstępstwa od zakazu ustanowionego w ust. 1, połowy z użyciem więcierzy, które nie łowią homarca, są dozwolone na obszarze geograficznym i w okresie określonym w ust. 1 lit. b).

4. Na obszarach geograficznych i poza okresami, o których mowa w ust. 1, przyłowy homarca nie mogą przekraczać 5 % całkowitej wagi połowu.

5. Na obszarach geograficznych określonych w ust. 1 oraz poza okresami określonymi w ust. 1 Państwa Członkowskie gwarantują, że poziomy nakładów połowowych statków łowiących przy użyciu włoków dennych lub podobnych sieci ciągnionych mających kontakt z dnem morza nie przekraczają poziomów nakładów połowowych statków danego Państwa Członkowskiego w tych samych

okresach i na tych samych obszarach geograficznych z roku 2004.

6. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach podjętych w celu wypełnienia zobowiązania ustanowionego w ust. 5. Jeżeli Komisja uzna, że środki podjęte przez Państwo Członkowskie nie spełniają tego zobowiązania, może zaproponować dokonanie zmian w tych środkach. W przypadku braku porozumienia dotyczącego środków między Komisją a danym Państwem Członkowskim Komisja może przyjąć środki zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 (*).

(*) Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.”.

Artykuł 16

Sprawozdanie na temat planu odnowienia

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające wnioski dotyczące zastosowania planu odnowienia omawianych zasobów, wraz z dostępnymi danymi społeczno-gospodarczymi związanymi z tym planem. Sprawozdanie to jest składane w terminie do dnia 17 stycznia 2010 r.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Metoda obliczania TAC dla stref VIIIc i IXa w odniesieniu do morszczuka nowozelandzkiego w przypadku gdy naukowa prognoza połowów jest dostępna wyłącznie dla części obszaru

Jeżeli informacja naukowa dotycząca połowów z podobszaru znajdującego się w granicach stref VIIIc i IXa, odpowiadająca wskaźnikowi śmiertelności połowowej określonej w art. 5, wynosi x ton, średni połów z tego samego podobszaru w trzech poprzednich latach wynosi y ton, a średni połów z całej strefy VIIIc i IXa w trzech poprzednich latach wynosi z ton, to TAC wynosi zx/y ton.
